

Dolf

Dankbaar gedenken wij onze lieve vader en opa

Adolf Kaiser

Dolf

Pap werd geboren op 15 mei 1926 in Emmer-Compascuum. Hij was de 6e van een gezin met 10 kinderen. Hij trouwde op 15 mei 1957 met Liedje Rolfes. Ze kochten een boerderij "op" Erica. Daar werden in 1958 Heleen en in 1959 Marleen geboren. Aan het eind van haar derde zwangerschap bleek dat Liedje ernstig ziek was en zij overleed op 7 februari 1961 in het Martiniziekenhuis in Groningen. Op 14 september 1962 trouwde pap met Riet van Rijn. In 1965 werd Erik geboren en in 1968 Annemiek.

Het was hard werken op de boerderij en we moesten dan ook allemaal meehelpen. Al vonden we het werk zelf wat minder, toch hebben we hier ook fijne herinneringen aan. Dan denken we terug aan de schaftijd met pap aan de kant van de weg, half in de sloot, waar pap grote verhalen vertelde, grapjes maakte en we ondertussen smulden van de boterhammen en de koude thee. Op andere momenten speelde hij met ons, kwam een kopje thee drinken in ons "huisje", maakte fietstochtjes, kwam altijd nog even voor het slapen gaan liedjes met ons zingen en de dag bespreken. Toen hij zijn rijbewijs haalde werden er veel dagtochten gemaakt, o.a. schaatsen in Assen. Hij hield veel van ons allemaal en was dan ook heel zorgzaam. Het was een grote klap toen Annemiek ziek werd en na een lang ziekbed in 1983 overleed. Ondanks alle tegenslagen in zijn leven wist hij steeds weer

de draad op te pakken. Hij werd hierbij gesteund door een rotsvast vertrouwen in zijn geloof. Hij wist zeker dat hij iedereen terug zou zien.

In 1984 werd de boerderij verkocht en verhuisde hij samen met Riet en Erik naar Emmen. Financieel ging het nu goed met hen. Het was een fijn huis. Samen met Riet maakte hij mooie reizen. Vooral de reis naar Israël heeft veel indruk gemaakt.

Pap kreeg 5 kleinkinderen, waar hij stapelgek op was. Hij vond het erg belangrijk dat iedereen het goed had, beter dan hijzelf had gehad, toen hij pas begon. "Zorg dat je je blijft ontwikkelen", zei hij vaak.

Toen Riet steeds meer hulp van pap nodig had, wilde hij haar niet meer alleen thuis laten. Na haar overlijden in 2006 zocht hij steeds vaker zijn familie op. Pap hield veel van gezelligheid. Hij maakte graag een praatje in de buurt. De laatste jaren werd hij door zijn ziekte en doofheid steeds eenzamer.

Na een val eind januari werd hij opgenomen in de Horst. Daar fleurde hij weer op, genoot van de vele bezoeken en kaarten, van de gezelligheid in de huiskamer en de goede verzorging.

Op dinsdag 12 april 2016 overleed hij plotseling op de leeftijd van 89 jaar.

Kinderen en kleinkinderen

Kijk je terug op je verleden

Waar wij nog zijn?

Nu je vleugels hebt gekregen

Wil je ons dan nog omgeven,

Met je wezen bij ons zijn?